

השְׁלוֹב הַנְּדִיר

לזכרו של משה לקח ז"ל

השְׁלוֹב הַנְּדִיר
מְבוֹנֵת הַלֵּב
וּמְבוֹנֵת הַכַּפַּיִם
גַּם כְּשֶׁרוֹן,
גַּם מִתְּנַת שָׁמַיִם.

בְּשִׁנְיָהֶם בְּרַךְ
מִזְשָׁה שְׂבָעֵתִים,
לְחֹלֶק בְּעַמִּל, בְּיַדַּע הָרַב
בְּלִי חֵשֶׁשׁ לְלִכְלֹךְ אֶת יְדֵיו.

הָיָה הַמַּפְעֵל בְּבַת עֵינֹו
בֹּו הַשְּׂקָעוֹ מְבוֹנֵתוֹ וְאוֹנוֹ,
הָיָה אִישׁ חוֹרֵשׁ וְזוֹרֵעַ
קְצִירוֹ, יְבוֹלְיוֹ לְבַנּוֹ יוֹדַע,
אֶבֶד אִישׁ רַעִים לְהַתְרוֹעֵעַ.

ראובן עזריאלי 10/2 /2013

חברנו
משה לקח ז"ל
הלך לעולמו.
הובא למנוחת עולמים ביום א' 27.10.2013
יהיה זכרו ברוך.

סיפור חיים – נורית פ.

איש רב עלילות היה משה. פעמים רבות היו עלילותיו, וזאת אנו יכולים לקבוע, מן הסתם, רק כחכמה שבדיעבד, צעדים ראשונים ומכריעים בשינויה של מציאות ובבנייה של מציאות חדשה. מן הכרוניקה שתואר מיד, תראו גם אתם שאין בקביעתנו זאת משום הגזמה ויפוי של "אחרי מות".

קרוב לוודאי שמרבית הנאספים פה מכירים את מפעלותיו של משה ומוקירים אותם, אך הדברים הללו נאמרים מתוך ודאות והשלמה גם יחד, כי מתהלך בינינו כאן, ברמת יוחנן, דור אשר לא ידע את משה, ואת חבריו לדרך. דור אשר נהנה מן היש הרב הזה של מדינה עצמאית וקיבוץ חסון, כדבר המובן מאליו. תהא שעת הפרידה הזו שעת רצון לזכור ולהזכיר.

איש מעשה היה משה, בן להורים חלוצים, אנשי מעשה אף הם. הוריו, שרה לבית דוידוביץ' ויוסף לקח, היו מאנשי העלייה השלישית, חברי גדוד העבודה, ממייסדיו של קיבוץ תל-יוסף. משה נולד ב-1929 בצריף בית החולים בעין-חרוד, לאחר שעברו הוריו להתגורר במושב העובדים כפר-יחזקאל, בו נולד גם אחיו הצעיר, איציק.

ב-1935 עברה המשפחה לקריית חיים, שכונת פועלים בפאתיה הצפוניים של חיפה, ושדות העמק התחלפו בבתים קטנים ורבועים בלב הדיונות הזהובות, לחופו של הים התיכון.

משה החל לימודיו בבית הספר לילדי עובדים בקריה. לא כל נושאי ההשכלה הכלליים וענייני התרבות העברית עניינו אותו. כבר אז, בילדותו המוקדמת, נטבע בו הכיוון: חקירה עצמית, לימוד בנושאים המעניינים אותו בלבד, בעיקר מקצועות טכנולוגיים, ותבונת כפיים.

אחת מיצירותיו הראשונות היה רדיו מנורות בקופסת בקליט, אותו הרכיב על פי הוראות מחוברת סטנסיל, מחלקים אותם אסף אחד לאחד מחנויות במפרץ חיפה.

בן 15 עבר ללמוד בביה"ס המקצועי שעל-יד הטכניון העברי בחיפה, ובן 17 כבר עבד בחברת החשמל, שם עמדו על כישרונו בתחום חיבורי החשמל לבתים.

כמרבית בני דורו היה משה חבר בתנועת נוער חלוצית ושותף למעשה הגשמה בהתיישבות העובדת. מסניף התנועה בקרית חיים "האדומה" יצא משה בן ה-18 להכשרת הפלמ"ח בקיבוץ רמת-דוד.

בשלהי 1947, עם הישוב כולו, עם הפלמ"ח ועם חברי הכשרתו, נוטל משה חלק במלחמת העצמאות.

כחייל בגדוד השמיני של הפלמ"ח, בחטיבת הנגב, שבסיסו היה ברביבים, יצא עם חבריו למשימות של ליווי שיירות, שמירה על צירים שיהיו פתוחים, וקרבות באזור חלוצה-עסלוג. "היינו כ-15 חברים, חלקם בנים יחידים, כשיצאנו מקרית חיים להכשרה ברמת-דוד לפני מלחמת השחרור", סיפר, "לאחר המלחמה, נותרנו שניים".

במאי 1948, בעת סיור מוקדם לקראת המערכה על כיבוש ביר עסלוג, שנועדה לנתק את ציר התנועה המצרי מעוג'ה אל חפיר לבאר-שבע – נפצע משה בידו השמאלית. רק לאחר תלאות בפינוי, תולדת המציאות הקשה בימים של מלחמה, ובכוח נחישותו, הציל את ידו מן הגורל שיעדו לה רופאי בית החולים. באותם ימים ממש, נכבש הכפר "זרעין" שלמרגלות הגלבוע ועל אדמתו עלו להתיישבות הכשרת רמת-דוד והכשרת רמת יוחנן של הפלמ"ח והקימו את קיבוץ יזרעאל, שם הכיר משה את זוהר סמט, בת רמת יוחנן, שהגיעה לבקר את חבריה בקיבוץ שאך זה הוקם.

בערב פסח תש"י, 1950, ממש לקראת ליל הסדר האיר משה באור החשמל את חורבות הכפר "זרעין". כעבור חודש, בל"ג בעומר תש"י, נישאו זוהר ומשה וקבעו ביתם ברמת יוחנן. כאן נולדו בניהם, עופר ואידו.

לימים הצטרף אליו לרמת יוחנן אחיו איציק וכך זכינו בשני אחים שונים כל-כך במהות, אך דומים כל-כך במסירות: האחד עושה שנותיו בביסוס התשתית הכלכלית והטכנולוגית של הקיבוץ, האחר בביסוס החינוך והחברה, ובקיבוץ, כידוע, כמו בכל חברה בריאה, אין האחד מתקיים ללא השני.

כשנה עבד משה במסגרייה וכ-8 שנים- בחשמלייה. כמעט לבדו ובמו ידיו עשה משה את כל עבודות החשמל במשק: מתח את הרשת המרכזית בחצר, העביר צינורות לחוטים, חצב נקודות חשמל, העמיד לוחות חיבור בבתים החדשים, עשה את כל תיקוני החשמל, נתן שירות בענפי החקלאות ובענפי השירות, העביר את המרכזייה למקום בו היא נמצאת היום, התקין גנרטור וקבע מנורת חצר ראשונה בקיבוץ.

ב-1957 סיים לימודים בהתכתבות בפקולטה לאלקטרוניקה בביה"ס הבינלאומי וב-1960 הפליג לארה"ב ולמד אלקטרוניקה בטכניון שבאוניברסיטת ניו-יורק. ב-1962 הוסמך כמהנדס.

הימים ימי החיפוש אחר מפעל תעשייה לקיבוץ. בדרכו חזרה ארצה נתבקש משה ע"י מישקי לבקר בתערוכה של תעשיית הפלסטיק שנערכה במילנו, ולהביא המלצתו לגבי המוצר וחומר הגלם שיתאימו למפעל המיועד. לימים יתבררו צומת הדרכים הזו וחלקו של משה בבחירת הנתיב להמשיך בו, כגולת הכותרת של עשייתו המקצועית ואולי אף של חייו.

דרכן של גולות כותרת היא שניתן להכתירן ככאלו רק ממרחק הזמן. בזמן אמת נטילת הסיכונים, וההליכה בניגוד לעצות וכנגד הסיכויים נתפסת לעתים כמשוללת היגיון. צל"ש או טר"ש, אתם יודעים... אך בסופו של דבר לא רק מזל היה במעשה הקמתו של פלר"ם אלא גם שילוב של תעוזה, חכמה ואינטואיציה, ומכל אלו היו למשה וחבריו, ובשפע.

ארבע-עשרה שנים, עבד משה בפלר"ם, והפך בר-סמכא בתורת הפלסטיקה, אותה למד בעצמו, תוך ניסוי ותאייה. נדמה שלא נחטא לאמת אם נאמר שתקופה זו הייתה הקשה והמתירה בתולדותיו, אך גם היפה מבחינת התעוזה, מיצוי הכישרונות, הדבקות במטרה, והביטוי המלא של יכולת היצירה. "אני הייתי הכל" סיפר, "מנהל ייצוא, איש אחזקה, מנהל מחקר ופיתוח, טכנולוג, מנהל מכירות, הייתי בשבתות וחגים, מתי שרק צריך".

מ-1976 ולמשך ארבע שנים שהו זוהר ומשה בוינה, שם עבד משה במפעל סינסינטי, המייצר מכונות לתעשיית הפלסטיק. כששבו ארצה, השתלב ב"מילואות" והעמיד לרשות המפעלים האזוריים ידע ונסיון

טכנולוגיים וקשרים עם לקוחות.

כישוריו אלו עמדו לו גם במפעלים וחברות נוספים בהם עבד במשך השנים בארץ ובעולם. בהגיעו לגיל פרישה, חזר לפעילות בקיבוץ. הוא סייע למרכז המשק ולמחלקת הפיתוח בפרל"ם, תוך שימוש בניסיון הרב ובידע הרחב שאגר במשך השנים. במעבדה שפתח, העמיד לרשות החברים שירותי תיקון למכשירי חשמל ואלקטרוניקה.

איש עצמאי משה, עצמאי במחשבתו ובכל אורח חייו. התלות אשר נכפתה עליו בשנותיו האחרונות לא היתה כטבעו. צר היה לראותו נזקק לסעד ונלחם על כל נשימה. "אָבֶל גַּם צֶעַר הַפְּרִידָה/", כלשונה של נעמי שמר, "הוא לא יִמְחַק אֶת סוּד הַזֶּהָר שֶׁל הַנְּעוּרִים/ וְהוּא קוֹרֵן אֶלֵינוּ מִמְּרָקָק / פִּי הוּא מִן הַדְּבָרִים שֶׁנִּשְׁאַרִים". אתכם, בצער איציק, עופר, אידו, זוהר, נכדים ונינה וכל בני המשפחה.

משה, אחי

משה, אחי
עישנת סיגריות,
עישנת הרבה במשך עשרות שנים,
עישנת עצמך לדעת - עד שנחרכו ריאותיך, חדלו לתפקד, ולא יכולת לנשום בכוחות עצמך כדי לספק חמצן לכל אברי הגוף.
עישנת מתוך בחירה, ודבקת בה כמעט עד החודשים האחרונים. אולי, משום כך, לא קוננת על גורלך, ורק מבטך שוטט, כמו מביע תימהון, השתוממות, פליאה;
כולך מרוכז במאבק על נשימות אפך.
לאחרונה החלו מערכות גופך לקרוס; אט, אט רחקת מאתנו, נאספת בדממה אל עצמך, ולפני כניסת השבת יצאה נשמתך, ואתה נאספת אל הורינו ואל אבותינו.
במה זכית, משה, בחיידך? איזו זכות עומדת לך מכל ימך בארץ החיים?
כבר נאמר: "אין האושר אלא יכולתו של אדם לקיים את ישותו". איני יודע אם חשת שנגעת בפסגת האושר, אבל אין בי ספק שנגעת בשמחת היצירה, קיימת ישותך, הגשמת עצמיותך ע"י מיצוי כל יכולותיך, כישרונותיך והידע שרכשת בתחום החשמל והאלקטרוניקה, ובמיוחד ברזי תורת הפלסטיק.
פרק החיים המשמעותי בחיידך, ופסגת עשייתך היה, לדעתי, כשיחד עם חברים, חלוצי התעשייה ברמת-יוחנן הקמתם את מפעל "פלרם" ושימשתם דוגמא ומופת לתעוזה במטרה, לנחישות המעשה, לעבודה מסורה ללא גבולות, לצד גילויים של רוח חברית ועזרה הדדית.

במשך 14 שנים (1962-1976) שימשת בעת ובעונה אחת בתפקידים שונים, תחת הכותרת – מהנדס המפעל: היית מנהל טכני, מנהל ייצור, טכנולוג, מעורב בנושאי אחזקה, סייעת ברכש ובשיווק, היית שותף למו"מ עם גורמי חוץ, עסקת במחקר ובפיתוח (אנשי פלרם ועובדיה, גם אלו השייכים לדור שלא ידע את משה, מכירים את הפיתוחים שלך בקווי הייצור הקיימים עד היום).

שאלתי את עצמי: איך בכ"ז מוציאים מכל התחומים האלה את האירוע המכונן, מעין סוג של הכרעה שהטביע חותמו על דרכו של פלרם למשך שנים רבות, מעבר לשנים בהן פעלתם צמוד ויחדיו אתה ומישקי, מנכ"ל הראשון של פלרם בשנים 1962-1978.

באוקטובר 1961, בשיחת חברים, איפיינ מישקי לראשונה את המפעל כמיועד לייצר לוחות לכיסוי גגות. ב-1962 סיימת אתה את לימודיך בארה"ב, והוסמכת כמהנדס בתחום החשמל והאלקטרוניקה. מישקי ביקש ממך, כבר קודם לכן, שתילמד בכוחות עצמך את נושאי הפלסטיקה, ובדרכך חזרה מארה"ב תעצור באירופה, תבקר בתערוכת הפלסטיק במילנו שבאיטליה, ותמליץ על אופי מוצרים וחומר גלם שכדאי למפעל המיועד להשליך יהבו על שימושם וייצורם. חזרת מן התערוכה והמלצת על הקמת מפעל לייצור לוחות מחומר הגלם p.v.c, בשיטת האקסטרוזיה, לקירווי גגות בבנייה, בחקלאות ובתעשייה; ובעיקר לוחות שטוחים, שקופים, שייצורם היה בראשיתו, ובהם ראה את העתיד. הלוח הראשון לשיווק, שיצא מן המכונה בפלרם היה לוח אזבסט גלי שקוף.

בעיניי המלצה זו, וההחלטה לבצעה, הייתה אירוע מכונן, שהיווה בסיס להצלחת המפעל והתפתחותו, והתולדות שלו נמשכים גם היום, אף שפלרם, במשך למעלה מיובל שנות קיומו, ידע כמה וכמה אירועים מכוננים.

בזה אני רואה את תרומתך הגדולה להצלחת המפעל ולביסוסו של הקיבוץ.

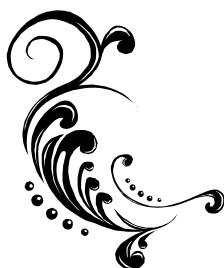
משה אחי,

לך ולכולנו יש שכר בעמלך,

נוח בשלום על משכבך,

אנו נמשיך ונחיה כאן, על ירך.

איציק

תודה על הכל –

אני רוצה להזכיר כאן את אמירתו של שלמה יבלונקה, זכרונו לברכה, בערב הפרידה מפלר"ם שנערך לכבוד משה לקח לפני חמש שנים: "אילולי היה משה לקח", אמר שלמה, "לא היה פלר"ם". ואני רוצה להוסיף על דברי שלמה: אילו לא היה פלר"ם - גם קיבוץ רמת יוחנן לא היה כפי שהוא היום. ואני מרשה לכל הנוכחים כאן עמנו, לדמיין איך הוא כן היה נראה. ויורשה לי לסיים בפרפרזה על אמרתו המפורסמת של צ'רצ'יל: "מעולם לא היו אנשים רבים כל-כך, חייבים הרבה כל-כך לבן-אדם אחד ומיוחד כל-כך". אז משה – הייה שלום ותודה רבה לך על הכל.

עמיר גלעד

פרידה ממשה

מה זה בפנים רך?

אבל בחוץ – כמו אגוז הוא קשה!

מי זה חבר לעת פנאי?

אבל בקו רק נוגש ונושה!

טוב חברים, ודאי כבר ניחשתם,

הלא הוא ידידנו -

משה.

פרפקציוניסט שאינו מתפשר על נימה,

על כל קוץ של "יוד" ינהל מקח.

אינו מוותר על שמינית של שמינית,

הרי זו מהותו של **מר לקח.**

היום טכנולוגים יש "מקיר אל קיר",

ומעבדה שעד לתקרה מאובזרת.

אבל אז היה רק **משה לקח,**

השולף נתונים מן הזרת.

כן רבותי, את התורה צריך היה להמציא,

הכל היה עלום, קופת הידע ריקה!

אז אלוהים - קרי **משה** – ברא יש מכלום,

ולוחות של ממש מאבקה.

אז גם אם את מה שכבר שכחת, **משה,**

היום כל צוציק חושב שידוע,

נזכור תמיד איך התחלת, **משה,**

נזכור ונתגעגע.

ואם יש כאן פרידה, כביכול,

מפלר"ם את **משה** לא ניתן להפריד.

אתה זה פלר"ם ופלר"ם זה אתה,

אתמול והיום ולתמיד.

נכתב ע"י אודי פלד לאירוע פרידה

בפלר"ם 2008.

פרוטוקול ישיבת המזכירות –

ועד ההנהלה

מספר 25 / 2013

שם האגודה: קיבוץ רמת-יוחנן

תאריך הישיבה: 25/10/2013

מספר חברי ועד ההנהלה: 14

שמות המשתתפים: אודי פלד, חיים קרש, יובל כהן, אורן ט.ל., ריפי שהם, נח בן נחום, ישראל עוזרי, מיכאל שגיא, נרית ספיה, קרן שחר, יפעת קפלן.

משקיפים: אביהו גלעד, תום ביטי.

חסרים: יגאל אופק, טלי גולן, עפרה רודוי.

על סדר היום

1. אישור פרוטוקול.
2. קבלה לחברות: **איתי חורש, ניר הירשפלד, יואל פלד**. מוזמן עמית זית – מרכז ועדת קליטה.
3. קבלה למועמדות: **שחר (ברבר) ועדי פרשטמן, דורון קוטלר**. מוזמן עמית זית – מרכז ועדת קליטה.
4. שליחת מועמדים שהם בני זוג של חברים לבדיקת התאמה חיצונית. מוזמן – עמית זית.

החלטות

1. אושר פרוטוקול מספר 24/13.
2. המזכירות ממליצה לאסיפה לקבל כחברים בקיבוץ את: **איתי חורש, ניר הירשפלד, יואל פלד**.
3. המזכירות אישרה כמועמדים לחברות בקיבוץ את **שחר ועדי פרשטמן**, ואת **דורון קוטלר**.
4. עמית זית, כמרכז ועדת קליטה, העלה לדיון הצעה לבטל שליחת מועמדים שהם בני זוג של חברים או בנים למבחנים אישיותיים חיצוניים כתנאי לקבלתם כמועמדים לחברות בקיבוץ. מטרת מבחנים אלה על פי הגדרתם: "היכרות עם עולמו הפנימי והרגשי של המועמד...וזאת בכדי להבין ... עד כמה הוא צפוי להצליח ולהשתלב בסביבה חברתית קהילתית ותרבותית חדשה". במקרה שלנו מבדקים אלה אינם רלבנטיים שכן מדובר בבן זוג של חבר/בן, שממילא כבר מתגורר בקיבוץ, ומה שעומד להחלטה בקלפי הוא לא אם אותו אדם יתגורר בקיבוץ אם לאו, אלא אם לקבלו למועמדות ולאחר מכן אם

"ברמה" עלון דו שבועי מס ד' בכסלו תשע"ד, 7.11.2013, קיבוץ רמת יוחנן

לקבלו כחבר בקיבוץ, או שימשיך להתגורר בקהילתנו כתושב. המזכירות קיבלה את ההצעה.

רשם – אודי

שתי מובאות פלוס הבאת גאולה לעולם

אודי פלד

"כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם" (רבי אלעזר בשם רבי חנינא). לפני שבועיים נערך בקיבוץ מעלה החמישה, במשך שלושה ימים רצופים, כנס תנועתי של הנהלות הקיבוצים. פגשנו חברים, האזנו לנאומים, שמענו הרצאות, ערכנו דיונים – וגם האוכל היה לא רע.

על הנאומים נמנו נשיאנו שמעון פרס, וידידנו מוקי צור – מזכיר התנועה לשעבר. מפייה אני מביא כאן שתי מובאות – ציטטות – הנוגעות במהות אורחות חיינו.

אמר מוקי צור (בציטוט חופשי): "לא לכול השאלות החברתיות יש תשובות. במקום שבו אחרי סימני השאלה אין אנו מוצאים תשובות... שם נבחנת הסולידריות החברתית". אמירה חכמה זו נוגעת במישרין לליבה של הווייתנו. כול יום אנו נתקלים ומתקלים בשאלות חדשות שאין להן תשובה, עכ"פ לא תשובה מספקת, עכ"פ לא תשובה שיכולה לספק את הכול. זהו מצב חברתי קיומי בסיסי. גם אם נתקנן את עצמנו לדעת, לא נוכל לתת תשובה "מתוכנתת" למגוון האינסופי של מצבים שהחיים מעמידים בפנינו. ובמקום שבו אין לנו תשובות, או תשובות טובות, כאלה המתקבלות על דעת כול שומעיהן – שם נבחנת לכידותנו החברתית כקהילה. קהילה חזקה יכולה להתמודד עם, ולהכיל גם, שאלות קשות שאין להן מענה. קהילה חלשה – עלולה להתפרק גם על "קושיות של גן ילדים".

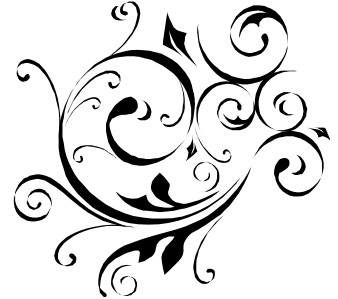
אמר הנשיא שמעון פרס: "אחד היסודות החשובים ביותר של התנהלות שוויונית, הוא לתת לכול אחד זכות שווה – להיות שונה". כן. כולנו מקבלים כדבר המובן מאלינו שלכול אחד מאתנו טביעת אצבע שונה, אבל לפעמים קשה לנו לקבל שלכול אחד מאתנו מבנה קוגניטיבי ורגשי שונה. שמה שנראה לי ברור ומובן מאלינו, כלל אינו ברור ואפילו נראה אחרת לחלוטין על ידי חברי. ובעיקר, מה שנראה כה מוזר לנו – מי שמכונים "האדם החשוב", ה"הומו סאפיינס" – שלא ניתן, ממש לא אפשרי, לגשר בין תפיסות ותחושות שונות רק בדרך של שכנוע והסבר לוגי, שכלתני.

ומה היא המסקנה מכול אלה? שאין לחפש ואין לשאוף לביטול הניגודים שבינינו – אין בזה סיכוי, ובעיקר אין בזה צורך. מה שיש לשאוף אליו הוא לקיים, עד כמה שניתן, את אחדות

"ברמה" עלון דו שבועי מס ד' בכסלו תשע"ד, 7.11.2013, קיבוץ רמת יוחנן

הניגודים, לגשר על השונות הטבעית והנרכשת של כולנו באמצעות מה שעומד לנו ושומר עלינו מעבר לשאלות ומעבר לתשובות – הלכידות החברתית.

סיכום נופש 2013

אורן טהר-לב

לאחר שכול החברים חזרו מהחופשה בתל אביב, ירושלים ואילת הגיע הזמן לסכם ולהגיד תודה.

תודה לפנינה שורר, ענת ענבר, אתי גפן, אייל ברבר שהתנדבו לצוות הנופש ועזרו בארגונו.

תודה לגל כהן שעיצבה את המודעות ואת דפי ההרשמה.

תודה לענת ענבר ולמיטל אייזיק (ארוסתו של אלי הוברט) על הכנת השי שחולק לכל הנוסעים בהסעות שאורגנו על ידי הקיבוץ.

תודה לחגי לקח שסידר את כל ההסעות.

מקווים שנהניתם ונתראה בנופש הבא.

בקשר להמשך קיום הנופש - על פי דרישת המזכירות אמור להתקיים דיון בנושא עתיד הנופש הקיבוצי במתכונתו הנוכחית.

בהקשר זה עלו הנקודות הבאות:

- האם להפריט את הנופש, לתת לכל חבר סכום מסוים שינצל אותו לחופשה על פי רצונו?

- האם לאפשר נופש ענפי לכל הענפים, כדוגמת הנופש שמתקיים בפלרם ובענפים עסקיים אחרים?

- האם לצרף את שכירי הקיבוץ לנופש החברים, או לאפשר להם יציאה לנופש במסגרת הענף?

- האם לסגור עסקה לנופש לקיבוץ כולו, והמימוש יהיה באופן פרטני לכל חבר מול הספק שאתו נסגרה העסקה?

כמובן שנארגן את הנופש הבא ע"פ ההחלטות שיתקבלו.

בברכה צוות הנופש.

שלום לכולם !

לפני כשבועיים ציינו חתימת הסכם ההשקעה בין רמת יוחנן לחברת "אפיקי ידע" (עמנואל כלפון) באירוע חגיגי שנערך ב"מפעל הסבונים".
 לאירוע הוזמנו עובדים, לקוחות, ספקים של אפיקי ידע, חברי ההנהלה הכלכלית, מנהלי הענפים העסקיים וחברים נוספים.
 אירוע זה, שהיה מהנה ומוצלח לדעת כל מי שנטל בו חלק, מסמן התחלת שיתוף פעולה בין רמת יוחנן וחברת "אפיקי ידע", במסגרתו רמת יוחנן גם בונה מרל"ג חדש ומודרני בשטח "שמיר 3".
 נאחל הצלחה, התחלה חדשה וטובה ושיתוף פעולה פורה, מניב ומהנה לרווחת כולנו.
 תודה למי שתרום ונטל חלק בהצלחת האירוע.

בברכה,
 ויני

**"כאן התחילה ילדותי...!" – תערוכה במוזיאון "יד לילד" בלוחמי הגטאות
 מירי פיינשטיין**

התערוכה החדשה בחלל התערוכות המתחלפות של "יד לילד", משלימה את הביוגרפיה הקולקטיבית של ילדים שחוו את השואה.
 התערוכה עוסקת בגורלם עם סיום המלחמה ולאחריה: ילדים שאיבדו את הוריהם ואת ביתם; שאיבדו במלחמה ערכי מוסר ומתקשים לחזור לחיים נורמאליים; ילדים שחיו בזהות שאולה אצל משפחות נוצריות ובמנזרים והתקשו לחזור אל זהותם היהודית, וסוגיות נוספות שמעמיקות את ההבנה, שהשחרור לא היה סופו של מאבק ההישרדות.

"ברמה" עלון דו שבועי מס ד' בכסלו תשע"ד, 7.11.2013, קיבוץ רמת יוחנן

הישועה באה לילדים הללו בהתגייסות המופלאה של חברי תנועות הנוער ששרדו את השואה ובחרו להישאר באירופה כדי לתמוך בילדים, בתרומתם של השליחים מא"י, אנשי ארגון הבריחה, שלקחו חלק באיסוף ובהברחת הילדים לאזורים שהגדילו את סיכוייהם לעלות לארץ, ובפועלם של יחידי סגולה, ששמו להם למטרה, לבנות בית לילדים, במקום הבית שחרב, לשקם את זהותם, להשלים את חינוכם ולהחזירם לחיים נורמאליים, והנדודים בדרך לעתיד מבטיח, מלא תקווה, בבניית הבית בארץ המובטחת – ארץ ישראל.

ה"בית" במשמעותו העמוקה הוא הרעיון המנחה של התערוכה והוא מופיע לאורכה בשלושה היבטים: אובדן הבית, בניית הבית הזמני "המשקם" – בבתי הילדים שהוקמו לאחר המלחמה, והנדודים בדרך לעתיד מבטיח ומלא תקווה – בבניין הבית בארץ המובטחת – ארץ ישראל.

פוריה ליצ'י, אוצרת התערוכה

- בין השליחים שהגיעו מהארץ היה חברנו, בנימין זוסמן ז"ל, מוותיקי בית אלפא שעברו לרמת יוחנן בפילוג של 1940 בנימין, אביהם של יעל זוסמן ז"ל ועזרא אוריון, יצא לשליחות בקרב הניצולים באירופה ב-1946, שהה בכפר הילדים "אילניה", באפלדורן שבהולנד שם שימש אב הבית ומנהל אדמיניסטרטיבי. נוכחותו האבהית ופועלו החברתי-תרבותי זכור ליוצאי ה"כפר" הנמצאים בישראל. כתב לנו לפני כשנה אחד מחניכיו שדמותו של בנימין במחנה היתה לה השפעה על כל מהלך חייו עד היום הזה. הוא אימץ את גישתו החינוכית והאבהית של בנימין, את ההדגשה של אהבת הארץ ואת השימוש הרב בשירה ככלי חברתי, לימודי וחינוכי. האיש הפך מורה, ובדרכו החינוכית בחר לעבוד בפריפריה, במקומות נידחים בארץ, בהם חשב שנוכחותו תהיה חשובה ומשפיעה.

דמותו של בנימין מונצחת בתערוכה, שתיפתח בשבוע הבא, באמצעות אלבומים שהוענקו לו ע"י חניכיו בעת שנפרד מהם וחזר לארץ, ואשר הועברו על ידינו למוזיאון בלוחמי הגטאות.

אוצרת התערוכה ומנהלת "יד לילד" מזמינות את חברי רמת יוחנן להשתתף ביום העיון שיערך ביום פתיחת התערוכה: יום ו' 15.11.2013.
תכנית הכנס מפורסמת על לוח המודעות בחדר האוכל.
תחבורה תאורגן למעוניינים להשתתף.

רוצה להתנדב ולא ידע לאן?!

מתמידים- שוטרים מתנדבים במג"ב חוף.
 בקרוב יפתח קורס מתמידים שלב א' במועצה האזורית.
 כיום יש כ-80 מתנדבים לערך, שמסיירים בלילות בשטח המועצה. רובם מהישובים
 הסמוכים: חוואלד, איבטין, אעבלין, נופית ושאר הישובים.
 מרמת יוחנן ארבעה מתנדבים, הכוללים את: איתי שהם, גלעד צוקרמן, עמרי קמה ואנוכי,
 אנחנו במיעוט, וחבל!
 קורס שלב א' יועבר במועצה ע"י אנשי מג"ב, פעמיים שלוש אחרי הצהריים, למשך ארבע
 שעות, בהם לומדים תפקידי שיטור בסיסיים, מטווח, ולסיום מקבלים תעודת שוטר מתנדב
 במג"ב.

הקורס מתאים לנשים, גברים, בוגרי צבא ולצעירים ברוחם!
 ומה בפועל?
 פעמיים בחודש יוצאים לסיורים ליליים בצוות של שלושה איש, לבושים במדים של מג"ב
 ונושאים נשק מסוג M16.
 ולאן?

מסיירים בקיבוצים, שטחים פתוחים, גד"ש, בודקים ומנסים למנוע הפתעות!
 חשוב לציין שלמתנדבים יש נטייה לסייר במגרש הביתי שלהם וזה בסדר, ומפה הצורך
 במתנדבים מהקיבוץ ומהגוש.
 ההתנדבות מתאימה לכולם, נשים וגברים כאחד, גם צעירים מוזמנים, ובכלל - למי שלא
 מפחד מהחושך ושאיכפת לו מה שמתרחש בסביבתנו.
 לאחרונה אנו ערים לפעילות וונדליזם באזורנו, כמו: גניבות רכבים ממונעים ומקרה אחד
 של תג מחיר באושה, בו ניקבו ל-15 רכבים את הצמיגים.
 השמירה חשובה והכרחית – במידה ולא נשמור על שלנו, אף אחד אחר לא ישמור עבורנו.
 בואו בהמוניכם, זקוקים לכם!!!
 להרשמה יש לפנות לאיילת פלאפון 38888

תודה ונתראה
 איילת גורדון

**משתתפים בצערם של שמשון רובינסון
ובני המשפחה,
במות האב הסב
פרידריך רובינסון ז"ל.**

לידיעת החברים

בימים אלה חילקנו לתאי הדואר חוברת הסבר לפוליסת הביטוח הפרטית "דקלה".
חברים קבלו מעטפות פתוחות מכיוון שהוצא מתוכן אישור על הפוליסה האישית של
החבר. הפוליסה מתויקת במרפאה.

בתודה ,

יהודית ענבר ונעמי יפה - מרפאה

בדיקות יציבה תוזר

ביום- רביעי 20/11/13 יתקיימו בדיקות יציבה לילדים בכיתות
א'-י"ב שלא הצליחו להגיע לבדיקות בחוה"מ סוכות.
הרשמה מוקדמת במשרד פיזיותרפיה. טלפון 9225.

תודה רבה-

חנה שדמה- פיזיותרפיסטית

נר חמישי של חנוכה 1.12.13

ניסע לסיור טעימות בבית שאן .

סיור מרתק בבתים בבית שאן. עובר בין ארבעה בתים, בכל בית נטעם מטעמים מיוחדים ונשמע סיפורים אישיים מרגשים .

17:00-19:00 מרכז גרמאצ'ין –

זהו מרכז ביתא ישראל ליהדות אתיופיה. חווה תכין לנו "בונה" [קפה] ונשמע את הסיפור סביב הכנתו וגם את סיפורה האישי והמרגש של חווה על עלייתה ארצה.

בת-ציון תארח אותנו בביתה לטעימות של ערב. נשמע את סיפור עליית

משפחתה ארצה מעירק וזיכרונות מהילדות בבית שאן.

19:00-21:00 - יקב בוטיק ויצמן

ביקב בוטיק ויצמן נטעם מהיינות המשובחים, נשמע מפי איציק איך החלום הפך למציאות, נוכל לרכוש יינות, ליקרים וערק בחנות היקב .

בית אירופאי טיפוס-

בביתם של אסתר ואיציק- נחווה אפיית קיורטוש ונטעם מהעוגות והעוגיות ההונגריות (ויש גם איטלקיות) מעשה ידיה של אסתר, שעלתה ארצה מהונגריה.

יציאה מהחנייה בשעה 16:00

ההרשמה תורד ביום ה' 28.11.13

הרשמה מוגבלת ל- 40 נרשמים .

ועדת תרבות

מוזל טוב

לשיר ואוהד זינו-
להולדת הבת הבכורה אור
נכדה לזהר וארנון
נינה למנחם ואסתר עזרא
מוזל טוב גם לכל דודים ולדודות.

מוזל טוב

למעין וברוך פלדבאום-
להולדת הבת הבכורה
נכדה לתלמה אחיטוב
נינה לשרה ויצחק
מוזל טוב לדודים ולדודות.

"ברמה"

עריכה – זוהר מור, בנצי גולן
הקלדה ושיכפול – שרה'לה זית
הגהה – אורה שורר
Barama2@kry.co.il